

men kun som en Fremstilling af Landbohøjskolens Forhold i Almindelighed, synes det mig ikke muligt stærkere at understrege Trangen i forskellige Retninger til at støtte de studerende ved Landbohøjskolen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som selv tjener denne Anstalt, og formodentlig tjener den paa en god Maade, vilde gavne denne Anstalt mere ved at støtte mine Udtalelser end ved at søge at nedsætte Betydningen af dem. Jeg kom til at nævne dette meget omtalte Værk, af hvilket jeg her holder det paa-gældende Hæfte i min Haand. Jeg kom til at nævne, at da det udkommer paa et Forlag, hvis Formand jeg er, og der ligger selvfølgelig, at jeg hverken kan eller vil deltage i nogen Afstemning om denne Sag eller er i Stand til eller ønsker at sige et eneste Ord til Fordel for den meget omtalte Bevilling. Kun dette forekommer det mig ikke unaturligt at sige, at der her i denne Sag ikke er Tale om nogen som helst Bevilling til et Forlag. Det ærede Finansudvalg vilde aldrig have fundet mit Navn eller det Forlags Navn, til hvilket jeg er knyttet, som Underskriver paa noget Andragende om nogen Understøttelse og vil heller ikke have fundet det i nærværende Sag. Som korrekt fremstillet fra flere Sider, ogsaa fra det ærede Medlem for Frederiksberg, er Forholdet det, at Forlaget intet Øjeblik har betragtet dette Foretagende som lovende Guld og grønne Skove, som værende lukrativt. Det har taget det, saaledes som man ved et større Forlag er nødt til at tage den Slags Forlagsartikler. Ethvert større Forlag er nødt til ikke altid at se paa det pekuniære, og saaledes har det ogsaa været her, og Forlagets Forventninger i saa Henseende ere maaske nok blevne overtrufne. Forlaget har overtaget en aldeles bestemt Risiko, og saa ere Forfatterne komne og have sagt: Værket kan ikke gennemføres paa den Maade, som vi have ønsket det. Vi have taget fejl i vore Beregninger over Størrelsen. Saa siger Forlaget: det maa blive Forfatternes egen Sag, om de ville gøre dette eller ikke. Forlaget staar derfor fuldstændig neutralt over for Sagen. Forlaget har ikke nogen som helst pekuniær Interesse i, hvilket Standpunkt Bevillingsmyndighederne tage i denne Sag, og Forlaget skulde for sit Vedkommende have sat Pris paa, at det ikke havde været nødvendigt at rejse denne Sag. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg ønsker denne Sag maa forløbe saa fredeligt og roligt som muligt. Jeg synes, den har spillet en større

Rolle, end den politiske Situation, vi i øvrigt staa i, og for sig vilde gøre naturligt. Det forekommer mig, der er ganske andre og større Opgaver for, og at vi have andre Fjender at værgе Danmarks Kultur imod end, hvad der her foreligger. Jeg har kun villet understrege, at der her ikke er Tale om en Understøttelse til nogen Forlagsvirksomhed, kun om en Understøttelse til Forfattere af lignende Natur som de, der tidligere have fundet Sted.

Rørdam: Jeg skal først tillade mig at rette en Tak til den højtærede Marineminister, fordi han har optaget Bevillingen til et Fyr ved Hyllekrog paa Finanslovsforslaget, og jeg skal anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvilje. I den senere Tid, da Trafikken er bleven meget betydelig udvidet, er der jo strandet flere Skibe dernede, jeg tror derfor, det er nødvendigt, at der kommer et Fyr der.

Der er en anden Ting, som jeg ogsaa gerne vil omtale, og som vil være det høje Ting bekendt, nemlig den Hagelskade, som den 26de Juni i Aar overgik Lolland-Falster. Det var et Hagelvejr, der gjorde overordentlig megen Fortræd. Der er imidlertid skrevet saa meget om den Sag, at jeg ikke behøver at gaa nærmere ind paa den. Jeg skal kun omtale, at den uassurerede Skade naaede op mod 200,000 Kr. Den private Godgørenhed er bleven paa-beraabt, men den kan ganske sikkert ikke være tilstrækkelig her. Saa vidt jeg ved, er der kun kommet 14,000 Kr. ind, og det vil medføre, at adskillige af de skadelidte, hvis de ikke blive hjulpede paa anden Maade, maa gaa fra deres Gaarde. Det forekommer mig, at der kan være Grund for Statskassen til at træde hjælpende til, saa meget mere som der, saa vidt jeg ved, maa være en Fond, hvortil der kan henvises. Ved Stormfloden i 1872 blev der dannet den saakaldte Stormflodsfond, som blev henlagt under en Centralkomitee. De fleste af Pengene blev anvendte straks, men ifølge Statskalenderen for 1896 raadede Komiteen den Gang over en Reservefond paa 11,911 Kr. 37 Øre samt en Fond til at afhjælpe fremtidige Nationalulykker, fornemlig saadanne, som skyldes Stormflod, med en Kapitalformue af 127,583 Kr. 37 Øre. I de senere Statskalendere for 1897—98 og 99 findes dette ikke anført. Efter dem raader Komiteen kun over en Reservefond paa 12,346 Kr. 35 Øre. Hvor de 127,000 er bleven af, har jeg ikke haft Lejlighed til at undersøge. Jeg har spurgt forskellige Medlemmer, som have Interesse